

РЕШЕНИЕ

№ 29542

гр. София, 23.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6044** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от „Месокомбинат-Свищов“ ООД [населено място], представлявано от управителя И. Ш. чрез адв. Б. срещу разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г., издадено от главен инспектор отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) В. Т. на основание чл. 24, ал. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорения акт като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, както и при непълно изясняване на фактическата обстановка. Посочва се, че е налице неяснота относно това – кои точно артикули/продукти подлежат на унищожаване, като не е извършена и оценка на риска съгласно чл. 138, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) 2017/625, тъй като не е извършен лабораторен анализ, не е мерена температура, не е установено микробиологично или химично несъответствие, като не е доказано, че храните са опасни.

Ответникът - главен инспектор отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ В. Т. чрез адв. Н. в писмено становище по делото оспорва жалбата, като излага подробни съображения досежно нейната неоснователност.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с извършването на проверка от служители в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ [населено място] в изпълнение на Заповед № РД11-1095/28.04.2026 г., заповед № РД11-1072/29.04.2026 г. на изпълнителния директор на Българската

агенция по безопасност на храните (БАБХ) в обект: „Месокомбинат-Свищов“ ООД – предприятие за добив на месо от ДПЖ и свине, преработка на меса от домашни копитни животни и склад – хладилник за съхранение и реализация на замразени меса от домашни копитни животни и птици, относно установяване съответствието на обекта с приложимото законодателство.

За извършената проверка бил съставен констативен протокол (КП) от 29.04.2026 г., в който било посочено, че е установено съхранение в хладилна камера № 5 на цех „М.“ на агнешки котлет с партиден номер L 13 – 380 кг., агнешки котлет с ребра с партиден номер L13-897,988 кг. и агнешко месо с кост с партиден номер L13-858,420 кг. – общо количество 2136,42 кг. Същите се съхранявали в замразено състояние при -18 градуса по Ц., а на етикета е посочено, че храните са охладени и трябва да се съхраняват при температура от - 1 градус до +4 градуса по Ц.. Посочено било, че продуктите са със срок на трайност до 14.04.2026 г. и към момента на проверката (29.04.2026 г.) са с изтекъл срок на годност.

С оглед така направените констатации било издадено оспореното в настоящото производство разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г., в което д-р И. Ирадионова на длъжност главен инспектор, отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ В. Т. на основание чл. 24, ал. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига (ЗУАВ) и чл. 138, §2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 забранила транспортиране, търговия, пускане на пазара и износ на горепосочените в КП храни от животински произход, намиращи се в запечатана хладилна камера № 12 към „склад-хладилник“. В мотивите на разпореждането били възприети изцяло направените констатации при извършената проверка, като било посочено, че неправилното съхранение и изтеклия срок на трайност на храните са в нарушение на чл. 4, ал. 1 от Закона за храните.

С оглед така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, в срока за това и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Противно на твърденията на жалбоподателя, оспореното разрешение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 1, § 2 от Регламент 2017/625, същият се прилага по отношение на официалния контрол, извършван за проверка на съответствието с правила — независимо дали са установени на равнището на Съюза, или от държавите членки — с оглед прилагането на законодателството на Съюза в различни областите, вкл. въпросите, свързани с храните и тяхната безопасност, тяхната цялост и здравословност, на всички етапи на производството, преработката и разпространението на храните. Нормата на чл. 138, § 1 от Регламент 2017/625 е посветена на действията на компетентните органи, в случай на установено несъответствие. Според чл. 4, § 1, за всяка от областите, уредени с правилата, посочени в член 1, параграф 2, държавите членки определят компетентния орган или компетентните органи, на които предоставят отговорността за организиране или извършване на официален контрол и други официални дейности. В тази връзка с нормата на чл. 109, т. 1 от ЗХ се определя, че БАБХ осъществява официален контрол върху храните на всички етапи на производство, преработка и/или дистрибуция. Органите на БАБХ са визирани като компетентни органи по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2017/625 относно официалния контрол и в чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗУАВ. В нормата на чл. 8 от ЗУАВ е предвидена възможност ръководителите на съответните ведомства по чл. 7, ал. 1, т. 3 – 8 /т. е. и БАБХ/ да могат да делегират изпълнението на дейности, свързани с официалния контрол. Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ ръководителите на съответните ведомства по чл. 7, в рамките на тяхната компетентност и в зависимост от тежестта на установените нарушения, прилагат една или няколко от мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗУАВ мерките по чл. 24, ал. 1 се прилагат с предписание от длъжностното лице,

осъществяващо официален контрол – по чл. 138, § 2, букви "г", "ж" и "и" от Регламент (ЕС) 2017/625.

Анализът на цитираната нормативна уредба, съотнесен към представените по делото доказателства относно качеството и статута на приложилото мярката длъжностно лице, обуславя извод за валидно упражнено правомощие по чл. 25, ал. 1, т. 2, вр. чл. 24, ал. 1 ЗУАВ, вр. чл. 138, §2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625. Принадлежността на издателя на оспореното разпореждане за забрана към овластените с подобна компетентност органи е установимо от представената длъжностна характеристика, Заповед № ОСПД-915/01.03.2011 г. на изпълнителния директор на БАБХ за преназначаване и Заповед № РД-08-21/12.01.2026 г. на директора на ОДБХ – В. Т.. Д-р Ирадионова е назначена по служебно правоотношение като държавен служител, изпълнява длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ – В. Т. и в качеството си на длъжностно лице, осъществяващо официален контрол е издала разпореждането за прилагане на мярката по чл. 138, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625.

Оспореното разпореждане е издадено в писмена форма и съдържа изискуемите от закона реквизити по см. на чл. 59, ал. 2 АПК. В него са посочени фактическите причини, обуславящи приложената мярка, нарушената правна норма и правното основание за постановената забрана. Неоснователно жалбоподателят твърди, че констатираните с изтекъл срок на годност храни не са конкретизирани по вид и местонахождение. Напротив, посочените в разпореждането храни от животински произход са надлежно описани по вид и килограми, а местонахождението им е посочено в приложения по преписката констативен протокол – хладилна камера № 5 на цех „М.“. Отделно от това, управителят на дружеството жалбоподател е присъствал на въпросната проверка и е подписал констативния протокол, установяващ съответните нарушения по отношение на конкретно описаните в него продукти и количества. В протокола изрично е отбелязано, че със съгласие на бизнес оператора установеното количество храни с изтекъл срок на трайност (предмет на процесната мярка) е отделено и преместено в хладилна камера № 12 на „склад-хладилник“. Поради това не е налице твърдяната в жалбата неяснота относно съдържанието на административно разпореденото, респ. относно дължимото поведение на оператора.

В производството по издаване на оспореното разпореждане не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон по см. на чл. 35 и 36 от АПК, които да налагат неговата отмяна. Обжалваният административен акт е материално законосъобразен и съответен на целта на закона по следните съображения:

Изхождайки от правната същност и характеристиките на официалния контрол по ЗУАВ и Регламент (ЕС) 2017/625, несъответствието по смисъла на чл. 138, § 2 във връзка с § 1 от регламента се изразява в неспазване на правото на ЕС и на националното законодателство в областта на агрохранителната верига, в т.ч. по въпросите, свързани с храните и тяхната безопасност на всички етапи на производството, преработката и разпространението. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗУАВ, предвиждаща прилагане на една или няколко от принудителните административни мерки по чл. 138, § 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 в зависимост от тежестта на установените нарушения.

В случая мярката по чл. 138, § 2, б. „г“ от регламента е приложена за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗХ - храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве. Съгласно чл. 4, ал. 2 ЗХ храната трябва да отговаря на изискванията за производство, преработка и/или дистрибуция, предвидени в закона, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и правото на Европейския съюз в областта на храните.

Установените в месодобивното предприятие храни с изтекъл срок на годност, съхранявани по

неправилен начин, безспорно сочат на несъответствие по смисъла на регламента, доколкото е нарушено основно изискване към храните (вж. чл. 4, ал. 1 ЗХ). Представеният констативен протокол от проверката, на чиито констатации се основава оспорения административен акт, има характера на официален свидетелстващ документ. Неговата материална доказателствена сила е обвързваща за съда, докато не бъде опровергана чрез доказване на неговата невярност. Констативният протокол не е оспорен от жалбоподателя по съответния ред - чл. 193 ГПК, вр. с чл. 144 АПК. Доказателствени източници, отричащи или поставящи под съмнение достоверността на материализираното в него удостоверително изявление, не са ангажирани в съдебния процес. А. за недоказана с лабораторни изследвания опасност за човешкото здраве на храните с изтекъл срок на годност е неоснователен, предвид тяхното естество – агнешко месо, чието неправилно съхранение и доказано изтекъл срок на трайност, безспорно сочат на потенциален риск за здравето на хората, които биха могли да ги консумират. В този смисъл наличието в обекта на храни с изтекъл срок на годност и неправилно съхранение нарушава изискването на чл. 4, ал. 1 ЗХ, според което храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав. С оглед на гореизложеното съдът счита, че оспореното разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г., издадено от главен инспектор отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ В. Т. представлява законосъобразен административен акт, за който не са налице основания за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което и подадената срещу него жалба следва да бъде оставена без уважение. При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължат сторените по делото разноски, които са претендирани в срока за това и видно от приложените договор за правна помощ и фактура възлизат на 420 евро заплатено адвокатско възнаграждение. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Месокомбинат-Свищов“ ООД [населено място], представявано от управителя И. Ш. чрез адв. Б. срещу разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г., издадено от главен инспектор отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните В. Т..

ОСЪЖДА „Месокомбинат – Свищов“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т. сумата от 420 евро разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: